

Bilag til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 5

Resolution (77) 13 om statsborgerret for børn født i ægteskab.

(Vedtaget af ministerkomiteen den 27. maj 1977 på det 271. møde for ministrenes stedfortrædere)

Ministerkomiteen, som

i erkendelse af, at princippet om en faders og en moders lige ret vedrørende deres fælles børn, som er født i ægteskab, med hensyn til sådanne børn skulle føre til en anerkendelse af en lige ret til at erhverve deres moders statsborgerret såvel som deres faders statsborgerret;

i erkendelse af, at det synes at ville blive vanskeligt at nå dette mål i den nærmeste fremtid, og at det derfor skulle søges nået successive:

Anbefaler medlemsstaternes regeringer:

1. at tillægge børn, der er født i ægteskab, medlemslandets statsborgerret *ved fødslen*, hvis enten faderen *eller* moderen er i besiddelse af medlemslandets statsborgerret; alternativt at fastsætte bestemmelser, som skaber adgang for disse børn op til en alder af 22 år til at erhverve sådan statsborgerret;
2. at fastsætte bestemmelser i deres interne lovgivning med det formål at undgå dobbelt statsborgerret, som er opstået – enten direkte eller indirekte – på grund af afstamning eller på grund af fødsel på vedkommende stats territorium;
 - a) med henblik herpå skal de som minimum give sådanne af deres statsborgere, der også er statsborgere i en anden stat, ret til at give afkald på deres statsborgerret;
 - b) tillade sådanne af deres statsborgere, der også er statsborgere i en anden stat, at afgive en erklæring om, at de ønsker

at bevare deres statsborgerret i vedkommende stat, og i konsekvens heraf fastsætte bestemmelser, hvorefter statsborgere, som har afgivet en sådan erklæring om at ville bevare statsborgerretten i en anden stat, som de samtidig besidder, automatisk mister deres statsborgerret i vedkommende stat.

De kan i tilslutning hertil bestemme, at sådanne af deres statsborgere, som er fyldt 22 år, som samtidig er i besiddelse af statsborgerret i en anden stat, og som ikke har afgivet en erklæring om at ville bevare enten den ene eller den anden af de to slags statsborgerret, som de er i besiddelse af, kan få meddelt pålæg om, at de inden for en vis tidsfrist – som ikke må være kortere end 6 måneder – skal afgive en erklæring i overensstemmelse med foranstående paragraf om, at de vil bevare statsborgerretten enten i den ene eller i den anden af de to stater, hvori de er statsborgere, og at de, hvis de undlader at gøre dette indenfor den foreskrevne tidsfrist, automatisk skal miste statsborgerretten i den stat, som har givet dem det nævnte pålæg.

3. at underrette hinanden gensidigt såvel om erklæringer, som i overensstemmelse med det foran beskrevne medfører erhvervelse, opretholdelse eller fortabelse af deres statsborgerret, som om de ændringer i og de fortabelser af deres statsborgerret, som følger af anvendelsen af bestemmelsen i det sidste afsnit i paragraf 2 ovenfor.